КУЛЬТУРОЛОГІЯ

УДК 008:78.071.2
DOI https://doi.org/https://doi.org/10.31392/cult.alm.2026.1.23

Васильківський Анатолій Олегович,
аспірант Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв
orcid.org/0009-0007-5190-4586
dkr3123.avasylkivskyi@dakkkim.edu.ua

КОНЦЕРТНЕ ВИКОНАВСТВО ЯК КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН: ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ

Мета статті – полягає у теоретичному осмисленні концертного виконавства в дискурсі сучасних культурологічних дослідницьких перспектив. Методологія дослідження включає загальнонаукові принципи систематизації та узагальнення досліджуваної проблеми, які дали змогу визначити та науково обґрунтувати наявні теорії та підходи до розуміння таких понять, як: концертне виконавство, культурна практика, персоналізовані ціннісно-смислові горизонти, культурологічний феномен. Застосування аксіологічного підходу дало можливість виявити в розглянутих теоріях музикознавчий характер, окреслити персоналізовані наукові позиції. Використання аналітичного методу сприяло виявленню актуальної культурологічної проблематики для подальших досліджень феномену концертного виконавства, що є практично значущими для організації концертної діяльності в українському сьогоденні. Наукова новизна полягає в здійсненні культурологічного осмислення актуального та перспективного тематичного дискурсу концертного виконавства. Висновки. Актуальними тематичними напрямками в культурологічному знанні є осмислення різноманітних підходів до розкриття більш глибоких і сучасних сенсів концертного виконавства, а саме: комунікативні ефекти, аксіологічні особливості, подієва різноманітність, економічна привабливість, стратегічна та інституційна перспективність і результативність. Розширення предмету культурологічних досліджень від історичної ретроспективи до сучасних викликів дозволить визначити та порівняти ціннісно-смислові горизонти концертного виконавства, визначити ключові колективні, персоналізовані особливості та концептуальну цілісність. Всебічне вивчення феномену концертного виконавства в сукупності існуючих теоретичних концептів, категорій, проблем і об'єктів, в своїй теоретико-практичній перспективі дозволять сформувати окремий напрямок культурологічному аналізу, а також розглядати концертне виконавство або концертну діяльність як структурований та смислоутворювальний механізм культурних впливів та ідентифікації, як в межах академічної традиції, так і її комерційного формату.

Ключові слова: концертне виконавство, культурна практика, персоналізовані ціннісно-смислові горизонти, культурологічний феномен.

Vasylkivskyi Anatoly,
Postgraduate Student, National Academy of Management Culture and Arts
orcid.org/0009-0007-5190-4586
dkr3123.avasylkivskyi@dakkkim.edu.ua

CONCERT PERFORMANCE AS A CULTURAL PHENOMENON: TOWARD PROBLEMATIZATION

The purpose of the article is to provide a theoretical interpretation of concert performance within the discourse of contemporary cultural studies research perspectives. The research methodology is based on general scientific principles of systematization and generalization, which made it possible to identify and substantiate existing theories and approaches to understanding the concepts of "concert performance," "cultural practice," "personalized

© Васильківський А. О., 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

value-semantic horizons," and "cultural phenomenon." The application of the axiological approach enabled the identification of value dominants in the analyzed concepts and the outlining of personalized scholarly positions. The use of the analytical method contributed to highlighting relevant cultural issues of concert performance studies that are practically significant for organizing concert activities in contemporary Ukraine.

The scientific novelty lies in the comprehensive cultural interpretation of the current and перспективний thematic discourse of concert performance as an independent object of humanities research. Conclusions. Relevant areas of contemporary cultural analysis of concert performance include the study of its communicative effects, axiological characteristics, event diversity, economic attractiveness, as well as strategic and institutional effectiveness. Expanding the research field from historical retrospection to contemporary challenges makes it possible to identify and compare the value-semantic horizons of concert performance, determine its collective and personalized characteristics, and define its conceptual integrity. A comprehensive study of the phenomenon of concert performance within existing theoretical concepts, categories, and problems will allow the formation of a distinct direction of cultural analysis and the consideration of concert performance as a structured meaning-making mechanism of cultural influence and identification, both within academic tradition and in commercial formats.

Key words: concert performance, cultural practice, personalized value-semantic horizons, cultural phenomenon.

Актуальність теми дослідження. Концертне виконавське мистецтво, як один із ключових елементів сучасної культурної практики сприяє обміну традиціями та стилями між культурами, виступає як інструмент культурної дипломатії, стає економічно і соціально значущим.

В його традиційному розуміння, концертне виконавство є формою професійної творчої діяльності, що полягає у публічному інтерпретаційному виконанні музичних творів перед аудиторією в умовах сценічної події. У класичній парадигмі концертне виконавство розглядалося передусім як: демонстрація технічної майстерності; відтворення авторського музичного тексту; продовження виконавської школи, традиції, інтерпретатор певного музичного стилю.

Концертне виконавство у класичній культурологічній традиції розглядається, як акт естетичного сприйняття, коли слухач спостерігає за художньою реалізацією музичного твору та переживає емоційне, інтелектуальне та духовне враження від творчої гармонії, красі звучання та інтерпретаційної довершеності.

Сучасний феномен концертного виконавства визначає його не лише, як форму музичної інтерпретації, а як соціокультурне явище, що функціонує у просторі символічних обмінів, публічної комунікації та культурної репрезентації.

В науковому дискурсі, концертне виконавство традиційно розглядається в музикознавстві**,** об'єктом якого є: музичний твір, виконавство, музичні традиції, композитори, школи, жанри тощо. Постає необхідність введення феномену концертного виконавства в предметне поле сучасної культурології, що в свою чергу обумовлює необхідність розгляду, як самого поняття «концертне виконавство», так і дотичних до нього понятійних категорій, що розкривають його феномен в культурологічному дискурсі.

Аналіз досліджень і публікацій. Теоретичне осмислення поняття «концертне виконавство» характеризується різними тематичними контекстами, які представлені в наукових розвідках переважно в музикознавстві.

Досліджуючи різноманітні аспекти музичного виконавства дослідники одностайні в стверджені про важливість не тільки технічної майстерності виконавця, а й в самій його презентації.

Розгляд концертного виступу як форми художньої комунікації дозволив дослідниці Геян Ч. визначити концертне виконавство, як «універсальний спосіб спілкування, завдяки якому всі учасники художньо-комунікативного процесу мають можливість сформувати власну систему цінностей та виявити себе в особистісному плані» (Геян, 2018, с. 125).

Дослідниця Лазаревич Є. дослідивши концертне виконання давньої релігійної музики з погляду «історично орієнтованого виконавства» наголошує про плив епохи на стиль виконання, який «міг мати різні прояви в межах цієї епохи, по різному виконуватись різними колективами, відрізнятись залежно від місцевості та ін.» (Лазаревич, 2017, с. 258).

Корзун В. дослідивши музично-виконавську майстерність в оптиці художньо-педагогічної проблематики вважає, що «виконавська майстерність характеризується не тільки високим рівнем техніки виконання, її досконалістю, глибоким осягненням змісту, а й артистичним втіленням, умінням створити цікаву, неповторну,

індивідуальну інтерпретацію музичного твору» (Корзун, 2013, с. 81-82).

Розглядають дослідники концертне виконавство і в дискурсі українських музичних традицій. Так, порушуючи проблему функціонування фольклорних і академічних традицій народно-інструментального виконавства Прикарпаття на сучасному етапі Пасічняк Л. актуалізує необхідність досліджень, які є характерними особливостями виконавської культури і орієнтовані на концертне виконавство (Пасічняк, 2010, с. 160).

На актуальності вивчення сучасних проблем вокального виконавства в оптиці європейських традицій наголошує Мухіна Л.. Дослідниця визначаючи співоче мистецтво, як один з найдавніших видів музичного виконавства, наголошує на важливості не тільки досконалої техніки володіння голосом, а й на відчутті естетичної традиції. Мухіна Л. наголошує, що «сучасна вокальна культура, орієнтована на масову аудиторію і популярність, етичний критерій в розрахунок не приймає і апелює до емоцій усередненої людини» (Мухіна, 2019, с. 28).

На важливості репертуару в концертному виконавстві наголошує Чабаненко Н.. Розглянувши процес оновлення бандурного репертуару інструментальними творами як ключового чинника у формуванні та розвитку концертного виконавства, дослідниця дійшла висновку, що приваблива трансформація відбулася завдяки оригінальним інструментальним композиціями національних митців, що дозволило розширити межі бандурного мистецтва на міжнародному рівні (Чабаненко, 2018).

Аналіз наукових джерел дозволив констатувати, про одностайність українських дослідників у висновках про те, що якість концертного виконавства залежить не тільки від високотехнічного, досконалого виконання, а й сукупності інтерпретаційних, естетичних, комунікативних характеристик, що є важливим критерієм для публічного виконання і відповідно емоційного сприйняття. Поєднання таких критеріїв забезпечують естетичну довершеність, професійний рівень і здатність впливати на аудиторію.

Мета статті полягає у теоретичному осмисленні концертного виконавства в дискурсі сучасних культурологічних дослідницьких перспектив.

Виклад основного матеріалу. У широкому теоретико-практичному підході концертне виконавство розглядається не лише як музичний акт, а як форма публічної культурної практики, як соціально організована діяльність, що здійснюється у відкритому комунікативному просторі та має суспільне культуротворче значення.

Як культурологічна категорія, концертне виконавство перебуває на перетині таких понять, як: культура, мистецтво (як система символів і цінностей), подія (як форма соціального переживання); комунікація (передача смислів між суб'єктами), інтерпретація (як творчий акт), репрезентація (як представлення культурного досвіду), культурне смислотворення (процес наповнення явища значенням).

Як форма публічної культурної практики концертне виконавство здійснюється у просторі де є наявна аудиторія. Адже культурна практика за визначенням вченої Копієвської О. є «предметно-практичною діяльністю людини/людей, яка пов'язана зі створенням або поширенням культурних продуктів і зумовлена сферою смислів соціокультурного буття й індивідуального життя людини, а відтак мислиться, репрезентується та реалізується в межах доступного їй, персоналізованого ціннісно-смислового горизонту» (Копієвська, 2018, с. 2).

Так, персоналізовані ціннісно-смислові горизонти концертного виконавства можна розглядати, як індивідуалізований простір інтерпретації, переживання та оцінювання концертної події, у межах якого музичний твір набуває особистісно значущих сенсів для виконавця й слухача.

На винятковому значенні ціннісно-смислових орієнтацій в сучасних івент-практиках наголошує Засядьвовк О. На думку вченої, «ціннісно орієнтований івент є тим інструментом, який дозволить його учасникам усвідомити (ідентифікувати) себе одиницею національного чи етнічного утворення, власної неповторності й несхожості на інших, а тому високо професійно спланована тематична спрямованість сучасної івент-практики дозволяє забезпечити різноманітні людські цінності, від національних до індивідуальних» (Засядьвовк, 2023, с. 6). Детально аналізуючи культуротвочу місію івент-практик в Україні, вчена наголошує на винятковому значенні концертної діяльності в системі формування таких суспільно-державних (національних) цінностей, як: соборність, самобутність, воля, гідність (Засядьвовк, 2023).

Поняттєва культурологічна конкретизація змісту персоналізованих ціннісно-смислових горизонтів концертного виконавства передбачає більш детального осмислення таких категорій, як: ціннісний горизонт, через розгляд системи індивідуальних естетичних, етичних, культурних орієнтацій; смисловий горизонт, як поля інтерпретацій, через яке особистість осмислює мистецький текст; персоналізація, а саме осмислення процесу привласнення, переживання культурного досвіду, коли твір стає частиною особистої історії.

Перспективним для культурологічних розвідок є виявлення та осмислення персоналізованих ціннісно-смислових горизонтів слухача в дискурсі його власного культурного капіталу, освіти, виховання, музичної підготовки, уподобань, життєвого досвіду та актуального емоційного стану. Адже концертне виконавство як культурна практика формує не тільки колективний досвід переживання, у межах якої музичний твір стає подією спільного емоційного, смислового та ціннісного співбуття виконавця і публіки, а й персоналізований. У цьому вимірі концерт постає не лише як форма репрезентації мистецтва, а як простір певного афективного та символічного досвіду.

Прикладом є виконання творів, що стали символами українського сьогодення, а саме – пісня «Ой у лузі червона калина», яка виконувалася як маршова й мобілізаційна, підтримуючи бойовий дух та ідею відновлення державності. У різні історичні періоди, від національно-визвольних до реалій сьогоденної війни, пісня актуалізувалася як культурний маркер опору та національної єдності. Таким чином, концертне виконавство, як культурна практика може перетворюватися на простір, як колективної, так і особистісної ідентифікації.

Культурологічний феномен концертного виконавства можна розглядати через призму соціокультурної подієвості. В такому контексті, соціокультурна подієвість розглядається, як властивість соціальної або культурної дії набувати статусу значущої події завдяки її суспільному резонансу, ціннісній насиченості та здатності формувати або трансформувати колективні смисли.

Концертне виконавство як інструмент соціокультурної подієвості виходить за межі індивідуального переживання і набуває форми суспільної взаємодії, культурної комунікації, що реалізується в конкретному часопросторі концертної події та передбачає активну взаємодію між виконавцем і публікою, а також між самими учасниками аудиторії. Сам концерт як подію, потрібно розглядати не лише, як мистецький текст у звучанні, а як соціокультурний акт, де музичне мистецтво стає механізмом конструювання спільності, яка пов'язана подібними ознаками, інтересами, цінностями, діяльністю або досвідом і усвідомлюють свою належність до певної групи. В такому тематичному контексті культурологічне осмислення концертного виконавства або концерту, як соціокультурної події дозволить практично спрогнозувати поєднання мистецького тексту і соціальної динаміки, спрогнозувати можливі спільні реакції, емоції, сконструювати колективний ціннісно-смисловий результат та світоглядний меседж.

До прикладу можна віднести фестивальну форму соціокультурної події, яка продукує не лише естетичний ефект, а й колективний ціннісно-смисловий результат, що полягає в узгодженому, багатоголосному наборі переживань, оцінок і уявлень, що інтегрує учасників у тимчасову єдину творчу та емоційно однорідну спільноту.

До тематичних дискурсів можна віднести і розгляд концертного виконавства в оптиці потенційного символічного інструменту формування ідентичності. Репрезентантом може бути особа, група, явище або об'єкт, який виступає представником певної спільноти, ідеї, цінності чи культурного явища та символічно втілює їх у публічному просторі, ідентифікує національну культуру в глобально-локальних вимірах.

Проблематика національної ідентичності в дискурсі розвитку і презентації музичного мистецтва та концертної діяльності висвітлюється українськими вченими з різним тематичних ракурсів.

До осмислення маркерів національної ідентичності в хорових концертах В. Зубицького звертається Карась В.. Дослідник акцентує увагу на тому, що українське сьогодення потребує активних теоретичних розвідок з питань виконавської творчості українських митців, що в свою чергу дозволить консолідувати суспільство під час війни. Карась В. виокремлює

фольклорні витоки в музичному мистецтві, як особливий вид носіїв ідеї національної ідентичності і вважає, що «хорові концерти фольклоризованого типу стають проявом ідеї відчуття належності людини до певної нації, ототожнення особистості з національною спільнотою, що базується на стійкому емоційному зв'язку і формується внаслідок усвідомлення та прийняття традицій, культури, мови, національних суспільних норм і цінностей» (Карась, 2025, с. 69).

Розглядаючи українську ідентичність народного коріння в дискурсі конвергенції музичного простору XX–XXI століття дослідники Рукомойнікова О. та Рябінін О. наголошують на «процесах переосмислення та пошуку елементів та символів смислоутворення, починаючи від композицій драматургії до окремих тембрів, інтонацій, мотивів та гармоній, здатних висвітлити свій внутрішній світ філософсько-аналітичного прозріння, що перетинається із відкритим усвідомленням великої ваги християнського початку і моралі, безкрайньої любові до своєї національної історії та українського фольклору, пошани до рідних і любові до землі» (Рукомойнікова, Рябінін, 2021, с. 158).

Досліджуючи культурний вимір української музичної ідентичності Данилюк Я. наголошує на важливості оновлення публічного образу українських народних інструментів. Визначаючи унікальну роль чотириструнної домри, як символічного маркера української музичної ідентичності в контексті її історико-культурної еволюції, репертуарних, освітніх, медійних і публічних практик, дослідниця наголошує на важливості перегляду та створення нових і дієвих стратегічних орієнтирів для популяризації домри (Данилюк, 2025). Кожен український музичний інструмент є не лише засобом звуковидобування, а є символічним маркером нашої культури і мистецтва, що репрезентує історичну пам'ять, культурні традиції, цінності та світогляд нації в цілому. Уособлення українського музичного інструменту, майстерності виконання на ньому, авторські школи, як елементу культурного коду і є тим пріоритетним стратегічним напрямком.

Отже, актуальним для культурологічних досліджень в оптиці поняття «концертне виконавство», його феномену є проблематика стратегічних напрямків з питань відродження і популяризації українських інструментів, їх класичних шкіл, репертуару. Адже українська музична ідентичність, як сукупність історично сформованих звукових, жанрових, ціннісних і символічних характеристик, через які українська культура виражає себе у музичному просторі та конструює відчуття належності є важливим структурним елементом національної ідентичності. Саме через музичну культуру нація репрезентує свою історію, цінності та досвід.

Сучасний культурологічний формат розгляду концертного виконавства передбачає доволі широкий спектр проблемних тем для його теоретичного осмислення, і це спричинено активними трансформаціями глобальних і локальних викликів.

Так, актуалізуються питання щодо форматів концертного виконавства, особливостей його онлайн, офлайн та гібридного функціонування. Як публічна культурна практика концертне виконавство давно вийшло за межі академічної зали та інтегрувалось в культурні креативні індустрії, де з теоретичної точки зору існує безліч проблемних питань, які потребують відповідей.

До актуальної проблематики можна віднести розгляду феномену концертного виконавства в системі функціонування культурної дипломатії та міжкультурної комунікації. Адже, концертне виконавство як форма публічної культурної практики є соціально організованим актом і здійснюється переважно у відкритому комунікативному просторі, а тому важливим є виявлення та вивчення функціональних механізмів створення, трансляції й інтерпретації актуальних для України і світу смислів.

Висновки. Концертне виконавство в культурологічному дослідницькому дискурсі, розглядається не тільки як музичне виконання, а як культурна практика, у межах якої здійснюється публічний інтерпретаційний акт з прогнозованими соціокультурними ефектами.

Актуальними тематичними напрямками в культурологічному знанні є осмислення різноманітних підходів до розкриття більш глибоких і сучасних сенсів концертного виконавства, а саме: комунікативні ефекти, аксіологічні особливості, подієва різноманітність, економічна привабливість, стратегічна та інституційна перспективність і результативність.

Розширення предмету культурологічних досліджень від історичної ретроспективи до сучасних викликів дозволить визначити та порівняти ціннісно-смислові горизонти концертного виконавства, визначити ключові колективні та персоналізовані особливості та концептуальну цілісність.

Перспективою для подальших досліджень у межах теоретичної, історичної та прикладної культурології є розширення тематичного ракурсу поняття «концертне виконавство». Всебічне вивчення феномену концертного виконавства в сукупності існуючих теоретичних концептів, категорій, проблем і об'єктів, в своїй теоретико-практичній перспективі дозволить сформувати окремий напрямок культурологічному аналізу, а також розглядати концертне виконавство або концертну діяльність як структурований та смислоутворювальний механізм культурних впливів та ідентифікації, як в межах академічної традиції, так і її комерційного формату.

Список використаних джерел:

Засядьвовк, О. А. (2023). Культуротворча місія івент-практик в Україні : дис. … д-ра філософії з культурології : 034. Київ. 212 с.

Карась, В. М. (2025). Маркери національної ідентичності в хорових концертах В. Зубицького**.** *Південноукраїнські мистецькі студії* : наук. журнал. № 2. С. 66–70. URL: http://dspace.pdpu.edu.ua/handle/123456789/22944 (дата звернення: 01.01.2026).

Корзун, В. В. Музично-виконавська майстерність як художньо-педагогічна проблема. URL: https://enpuir.udu.edu.ua/entities/publication/54306361-3f43-4ded-8627-e6722968e209 (дата звернення: 01.01.2026).

Лазаревич, Є. (2017). Концертне виконання давньої релігійної музики з погляду «історично орієнтованого виконавства». *Наукові збірки Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка.* Вип. 41. С. 248–261. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzlnma_2017_41_22 (дата звернення: 01.01.2026).

Данилюк, Я. В. (2025). Домра та українська музична ідентичність: культурний вимір. *Імідж сучасного педагога*. № 5 (224). С. 151–158. URL: https://doi.org/10.33272/2522-9729-2025-5 (224)-151-158 (дата звернення: 20.01.2026).

Копієвська, О. Р. (2018). Трансформаційні процеси в культурних практиках України: глобальний, глокальний контекст та локальні особливості (кінець XX – початок XXI ст.) : дис. … д-ра культурології : 26.00.06. Київ. 487 с.

Чжоу Геян. (2019). Концертний виступ як форма художньої комунікації. *Мистецька освіта: зміст, технології, менеджмент. Серія: Педагогічні науки.* Вип. 13. С. 119.

Пасічняк, Л. (2010). Симбіоз фольклорних і академічних традицій у народно-інструментальному виконавстві на сучасному етапі (на прикладі творчої діяльності професійних колективів Прикарпаття). *Вісник Прикарпатського університету. Серія: Мистецтвознавство.* Івано-Франківськ. Вип. 19–20. С. 159–166. URL: https://lib-repo.pnu.edu.ua/bitstream/123456789/21554/1/Лілія%20Пасічняк%20С.159-166.pdf (дата звернення: 20.01.2026).

Мухіна, Л. П. (2019). Сучасні проблеми вокального виконавства на основі традицій європейського академічного вокального мистецтва. *Сучасні тенденції розвитку освіти і науки в інтердисциплінарному контексті* : матеріали IV Міжнар. науково-практ. конф. (Варшава, 28 лютого 2019 р.). Варшава-Ужгород-Херсон : ПРОСВІТ. С. 28–29.

Чабаненко, Н. А. (2018). Бандурний репертуар як чинник розвитку концертного виконавства. *Мистецтвознавчі записки.* Т. 33. С. 522–528. URL: https://journals.uran.ua/mz/issue/view/9022 (дата звернення: 20.01.2026).

References:

Danyliuk, Ya. V. (2025). Domra ta ukrainska muzychna identychnist: kulturnyi vymir [Domra and Ukrainian musical identity: Cultural dimension]. *Imidzh suchasnoho pedahoha*, 5 (224), 151–158. https://doi.org/10.33272/2522-9729-2025-5 (224)-151-158

Karas, V. M. (2025). Markery natsionalnoi identychnosti v khorovykh kontsertakh V. Zubytskoho [Markers of national identity in V. Zubytskyi's choral concerts]. *Pivdennoukrainski mystetski studii*, 2, 66–70. Retrieved from: http://dspace.pdpu.edu.ua/handle/123456789/22944

Kopiievska, O. R. (2018). Transformatsiini protsesy v kulturnykh praktykakh Ukrainy: hlobalnyi, hlokalnyi kontekst ta lokalni osoblyvosti (kinets XX – pochatok XXI st.) [Transformational processes in cultural practices of Ukraine: Global, glocal context and local features (late 20th – early 21st century)] (Doctoral dissertation). Kyiv, Ukraine.

Korzun, V. V. (n.d.). Muzychno-vykonavska maisternist yak khudozhno-pedahohichna problema [Musical performance mastery as an artistic and pedagogical problem]. Retrieved from: https://enpuir.udu.edu.ua/entities/publication/54306361-3f43-4ded-8627-e6722968e209

Lazarevych, Ye. (2017). Kontsertne vykonannia davnoi relihiinoi muzyky z pohliadu "istorychno oriientovanoho vykonavstva" [Concert performance of early sacred music from the perspective of historically informed performance].

Naukovi zbirky Lvivskoi natsionalnoi muzychnoi akademii imeni M. V. Lysenka, 41, 248–261. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzlnma_2017_41_22

Mukhina, L. P. (2019). Suchasni problemy vokalnoho vykonavstva na osnovi tradytsii yevropeiskoho akademichnoho vokalnoho mystetstva [Contemporary issues of vocal performance based on traditions of European academic vocal art]. In Suchasni tendentsii rozvytku osvity i nauky v interdystsyplinarnomu konteksti (pp. 28–29). PROSVIT.

Pasichniak, L. (2010). Symbioz folklornykh i akademichnykh tradytsii u narodno-instrumentalnomu vykonavstvi na suchasnomu etapi (na prykladi tvorchoi diialnosti profesiinykh kolektyviv Prykarpattia) [Symbiosis of folklore and academic traditions in folk-instrumental performance at the present stage (on the example of professional ensembles of Prykarpattia)]. *Visnyk Prykarpatskoho universytetu.* Seriia: Mystetstvoznavstvo, 19–20, 159–166. Retrieved from: https://lib-repo.pnu.edu.ua/bitstream/123456789/21554/1/

Chabanenko, N. A. (2018). Bandurnyi repertuar yak chynnyk rozvytku kontsertnoho vykonavstva [Bandura repertoire as a factor in the development of concert performance]. *Mystetstvoznavchi zapysky,* 33, 522–528. Retrieved from: https://journals.uran.ua/mz/issue/view/9022

Zasiadvovk, O. A. (2023). Kulturotvorcha misiia ivent-praktyk v Ukraini [Culture-creating mission of event practices in Ukraine] (Doctoral dissertation). Kyiv, Ukraine.

Zhou, Geyan. (2019). Kontsertnyi vystup yak forma khudozhnoi komunikatsii [Concert performance as a form of artistic communication]. *Mystetska osvita: zmist, tekhnolohii, menedzhment,* 13, 119.

Дата першого надходження статті до видання: 19.12.2025
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.01.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 25.03.2026